

Editorial

Autor: David Rybák

Dear readers,

in this double-issue of our e-journal *PAIDEIA* we publish selected contributions from a conference, which has already fourteen years tradition and this year was dedicated to the problem of *Justice in education, art and sport*. The conference takes place at the Faculty of Education of the Charles University in Prague and an almanac of the same title is published.

Franz Bockrath pursues and discusses different conceptions of justice in the history of philosophy, from Plato, to Aristotle and Karl Marx. He discusses their possibilities and limits, and further explores this phenomenon in sport, especially in those spheres where competition is the main element. Acquired findings are further discussed in more general issue of human relationships.

Anna Hogenová describes the connection between justice and intention, ontology and onticity in the relation to justice. When faced with injustice, we feel that something important is missing, something important to our sole being. Justice is an intention related to the existence (*Dasein*) of a human imminently, essentially and profoundly.

David Rybák in his text tries to commence from the idea of philosophy as of an effort for absolutely based knowledge, and from contradiction of *mathésis* and insight acquire some substantial reflections for the problem of justice.

Milena Tichá in her text points out that justice is not directly the subject of economy as a science, nevertheless in the moments, when economy and other social science interdisciplinary permeate, justice also has its economic aspects.

Jan Županič situates the problem of justice in a specific historical context of the Danube monarchy, and follows the changes of aristocracy and the attitude towards aristocracy during this period.

Michal Hauser shows a principal change in the contemporary social critique. While this critique has been drawing up the assumption that the political power relies on a grand narration and disciplination, today's world provides us with the examples of the merger of the power and postmodernism.

Pavlna Kopecká in her contribution from the field of medieval Islamic metaphysics presents the political thinking of al-Fārābī and Ibn Bājjā. She follows and compares the different means of reception and considering of the Aristotelian-Platonic heritage.

Helena Kalábová in her contribution reaches the boundary of psychology and philosophy and follows the phenomenon of addiction.

Vážení čtenáři,

v tomto dvojčísle časopisu *PAIDEIA* zveřejňujeme vybrané příspěvky z konference, která má již čtrnáctiletou tradici a byla tento rok věnována problému *Spravedlnost ve výchově, umění a sportu*. Z konference konané každoročně na Pedagogické fakultě UK v Praze vyšel také stejnojmenný sborník.

Franz Bockrath sleduje a diskutuje různá pojetí spravedlnosti v dějinách filosofie od Platóna přes Aristotela až po Karla Marxe a diskutuje jejich možnosti a limity; dále zkoumá tento fenomén v problematice sportu, a to především v těch oblastech, kde je výrazným charakterem prvek soutěžení. Odtud získané poznatky jsou dále diskutovány v obecnější problematice lidských vztahů.

Anna Hogenová popisuje spojení mezi spravedlností a intencionalitou a ontologií a onticitou ve vztahu ke spravedlnosti. Pokud se setkáme s nespravedlností, pociťujeme chybění něčeho důležitého, čeho je třeba k samotnému našemu bytí. Spravedlnost je intencí vztahující se k pobytu (Dasein) člověka bezprostředně, bytostně a nesmírně hluboce.

David Rybák se snaží ve svém textu vyjít od ideje filosofie jako snahy o absolutně založené vědění a z protikladu mathésis a vzhledu vyzískat některé podstatné postřehy pro problém spravedlnosti.

Milena Tichá upozorňuje ve svém textu, že spravedlnost není sice přímo předmětem ekonomie jako vědy, že nicméně v těch momentech, ve kterých dochází k interdisciplinárnímu pronikání ekonomie a jiných společenských věd, má spravedlnost i své ekonomické aspekty.

Jan Županič zasazuje problém spravedlnosti do konkrétního historického kontextu podunajské monarchie a sleduje proměny aristokracie a přístup ke šlechtickému stavu v tomto období.

Michael Hauser se zaměřuje na zásadní změnu v současné mocenské kritice. Po dlouhou dobu tato kritika vycházela z předpokladu, že politická moc se opírá o nějaké velké vyprávění a disciplinaci. Dnešní svět nám však nabízí příklady toho, že nastává fúze mezi mocí a postmodernismem.

Pavλίna Kopecká ve svém příspěvku z oblasti středověké islámské metafyziky představuje politické myšlení al-Fárábího a Ibn Bádždži. Přitom sleduje a srovnává u nich různé způsoby recepce a promyšlení aristotelsko-platónského dědictví.

Helena Kalábová se ve svém příspěvku pohybuje na pomezí psychologie a filosofie a sleduje fenomén závislosti.